

- 4) Czy art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa⁽⁴⁾ należy interpretować w taki sposób, że warunkiem zastosowania w państwie członkowskim przepisów o zapobieganiu wprowadzaniu do obrotu i niszczeniu „pirackich towarów” jest dojście do „publicznego rozpowszechniania” w tym państwie członkowskim zgodnie z określonymi w odpowiedzi na pytanie 1 warunkami?
- 5) Czy art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa należy interpretować w taki sposób, że warunkiem zastosowania w państwie członkowskim przepisów o zapobieganiu wprowadzaniu do obrotu i niszczeniu „podrabianych towarów” jest dojście do „używania w obrocie handlowym” w tym państwie członkowskim zgodnie z określonymi w odpowiedziach na pytania 2 i 3 warunkami?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10

⁽²⁾ Dz.U. L 299, s. 25

⁽³⁾ Dz.U. L 78, s. 1

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196, s. 7

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 4 marca 2013 r. — Sneżana Somowa przeciwko Gławen direktor na Stoliczno uprawlenie „Sociałno osigurjawane”

(Sprawa C-103/13)

(2013/C 129/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sneżana Somowa

Strona pozwana: Gławen direktor na Stoliczno uprawlenie „Sociałno osigurjawane”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach postępowania głównego art. 48 akapit pierwszy TFUE oraz art. 49 akapity pierwszy i drugi TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu państwa członkowskiego takiemu jak wchodzący w rachubę w postępowaniu głównym art. 94 ust. 1 Kodeks za sociałno osigurjawane (kodeksu zabezpieczenia społecznego) dotyczący wymogu zakończenia ubezpieczenia jako podstawy przyznania emerytury obywatelowi państwa członkowskiego,

który w momencie złożenia wniosku o emeryturę prowadzi działalność na własny rachunek w innym państwie członkowskim i podlega przepisom rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71⁽¹⁾ z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie?

- 2) Czy art. 94 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 w związku z art. 48 akapit pierwszy lit. a) TFUE należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on wyjątek od reguły sumowania okresów ubezpieczenia w odniesieniu do okresów ubezpieczenia, które zostały ukończone w innym państwie członkowskim, zanim rozporządzenie było stosowane przez państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o emeryturę, przez to, że wskazany przepis przyznaje ubezpieczonemu prawo do dokonania wyboru, czy poda on te okresy do celów zsumowania i do dokonania oceny konieczności zsumowania, jeżeli jedynie na podstawie prawa państwa, w którym zostaje złożony wniosek, ukończony okres jest niewystarczający do nabycia prawa do emerytury i wystarczający okres może zostać uzyskany jedynie poprzez opłacenie składek ubezpieczeniowych?

Czy w takich okolicznościach art. 48 akapit pierwszy lit. a) TFUE zezwala, by rezygnacja z zastosowania art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 dotyczącego sumowania okresów ubezpieczenia po rozpoczęciu stosowania rozporządzenia nr 1408/71 należała do uznania ubezpieczonego, w ten sposób, że ubezpieczony nie podaje w swoim wniosku o emeryturę okresów ubezpieczenia ukończonych w innym państwie członkowskim?

- 3) Czy art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na uznanie okresów ubezpieczenia na podstawie zapłaty składek ubezpieczeniowych, jak przewidziano to w prawie bułgarskim w § 9 ust. 3 [przepisów przejściowych i końcowych] Kodeks za sociałno osigurjawane (kodeksu zabezpieczenia społecznego), jeżeli — tak jak w okolicznościach postępowania głównego — uznane w taki sposób okresy ubezpieczenia pokrywają się z okresami ubezpieczenia, które zostały ukończone zgodnie z prawem innego państwa członkowskiego?
- 4) Czy art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 należy interpretować w ten sposób, że zezwala on, by państwo członkowskie wstrzymało płatności i zażądało zwrotu wszystkich płatności dokonanych na rzecz emerytury przyznanej obywatelowi tego państwa członkowskiego na podstawie prawa krajowego, jeżeli przesłanki określone w rozporządzeniu występowały tylko w momencie przyznania emerytury i ze względów opartych jedynie na prawie krajowym,

zgodnie z którymi w momencie przyznania emerytury ubezpieczenie zainteresowanego w innym państwie członkowskim nie było zakończone, okres ubezpieczenia został uznany zgodnie z prawem krajowym z uwagi na zapłatę składek ubezpieczeniowych bez uwzględnienia okresów ubezpieczenia, które zostały ukończone w innym państwie członkowskim w momencie przyznania emerytury oraz bez zastanowienia się, czy emerytura powinna zostać ustalona w innej wysokości?

Jeżeli zwrot płatności emerytalnych jest dopuszczalny, to czy wtedy z obowiązujących w prawie Unii zasad równoważności i skuteczności wynika, że odsetki są należne, nawet jeśli prawo krajowe państwa członkowskiego nie przewiduje zapłaty odsetek w przypadku zwrotu emerytury przyznanej zgodnie z umową międzynarodową?

(¹) Dz.U. L 149, s. 2; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 5, tom 1, s. 35.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Weliko Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 4 marca 2013 r. — „FIRIN” OOD przeciwko Direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” — Weliko Tyrnowo

(Sprawa C-107/13)

(2013/C 129/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Weliko Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „FIRIN” OOD

Strona pozwana: Direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” — Weliko Tyrnowo

Pytania prejudycjalne

1) Czy w przypadkach takich jak w postępowaniu głównym, w których odliczenie podatku od wartości dodanej związane z przedpłatą uiszczoną na poczet przyszłej i jasno określonej, podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów zostało dokonane natychmiast i faktycznie, przepisy art. 168 lit. a) w związku z art. 65, art. 90 ust. 1 i art. 185 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹) z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinny być interpretowane łącznie w ten sposób, że z uwagi na niewykonanie z obiektywnych lub subiektyw-

nych powodów głównego świadczenia wzajemnego zgodnie z warunkami dostawy należy odmówić prawa do odliczenia podatku naliczonego w momencie jego wykonania?

- 2) Czy z tej łącznej wykładni oraz z uwagi na zasadę neutralności podatku od wartości dodanej wynika, że w tej konstatacji obiektywna możliwość skorygowania przez dostawcę zafakturowanego podatku od wartości dodanej lub podstawy opodatkowania faktury w sposób przewidziany w ustawie krajowej ma znaczenie (bądź nie ma znaczenia), oraz jak taka korekta wpłynęłaby na odmowę dokonania pierwotnego odliczenia podatku naliczonego?
- 3) Czy art. 205 w związku z art. 168 lit. a) i art. 193, także z uwzględnieniem motywu 44 dyrektywy 2006/112, powinien być interpretowany w ten sposób, że państwu członkowskim wolno odmówić odbiorcy dostawy odliczenia podatku naliczonego z zastosowaniem wyłącznie takich kryteriów, które one same ustaliły w ustawie krajowej, zgodnie z którymi należnością podatkową zostaje obciążona inna osoba niż podatnik, jeżeli w tym przypadku ostateczny wynik podatkowy różniłby się od wyniku, gdyby reguły ustanowione przez państwo członkowskie były ściśle przestrzegane?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy krajowe przepisy prawne takie jak przepisy wchodzące w rachubę w postępowaniu głównym są dopuszczalne przy zastosowaniu art. 205 dyrektywy 2006/112 oraz zgodne z zasadami skuteczności i proporcjonalności, jeżeli wprowadzają one odpowiedzialność solidarną za uiszczenie podatku od wartości dodanej na podstawie domniemań, których przesłankami nie są dające się ustalić bezpośrednio obiektywne fakty, lecz określone instytucje prawa cywilnego, o których w spornym przypadku orzeka się ostatecznie na innej drodze prawnej?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom

(Sprawa C-115/13)

(2013/C 129/20)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Barslev i A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry